

ДО ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ МИСТЕЦЬКИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ (ХУДОЖНЬО-ГРАФІЧНЕ ВІДДІЛЕННЯ)

Кудренко Дар'я Олександрівна
м. Кривий Ріг

Анотація. У даній статті автор розкриває необхідність формування студентів мистецьких спеціальностей (художньо-графічне відділення) здоров'язберігаючої компетентності. Для ефективного формування зазначеної компетентності пропонує збільшення годин пленерного виду практики.

Ключові слова: здоров'язберігаюча компетентність, студенти мистецьких спеціальностей (художньо-графічне відділення), пленер.

Вступ. За останній час проблема здоров'я молоді серед світової спільноти набуло глобального значення. Існує певна сукупність взаємопов'язаних причин низького рівня стану здоров'я, серед яких: екологічні катаклізми, соціально-економічні проблеми у суспільстві, неефективна стратегія охорони здоров'я, а також недоліки в системі освіти тощо. Перераховані фактори мають значний вплив на психоемоційний стан студентів, їх перевантаження й недостатню рухову активність. З питань формування здоров'язберігаючої компетентності та збереження здоров'я молоді відомі теоретичні нарботки таких науковців, як В. А. Герд, В. І. Глухов, Д. Н. Давиденко, Ю. К. Дем'яненко, Б. В. Єндальцев, Р. М. Кадиров, І. А. Кузнецов, Г. М. Куколевський, А. А. Нестеров та інші.

Розвиток кожної країни, її політичний, економічний та культурний рівні безпосередньо залежать від загального стану здоров'я молоді, їх способу життя. Тому важливим є забезпечення сприятливих умов для повноцінного розвитку студентства. Відповідно до цього, збереження та зміцнення здоров'я сучасної молоді є головним і дуже важливим завданням соціальної програми України.

Мета. Для вирішення цього питання необхідно формувати в студентів мистецьких спеціальностей (художньо-графічне відділення) здоров'язберігаючу компетентність.

Виклад основного матеріалу. У сучасній світовій практиці організації та здійснення навчального процесу у вищій школі феномен компетентності є вузловим, стрижневим явищем, компетентнісний підхід вважається основою оновлення системи вищої освіти, підготовки майбутнього спеціаліста нової формації, найефективнішим напрямом оптимізації навчальної діяльності, який забезпечує підготовку фахівця відповідно до сучасних вимог суспільства. За результатами діяльності робочої групи з питань запровадження компетентнісного підходу, створеної в рамках проекту ПРООН «Освітня політика та освіта «рівний–рівному», запропоновано такий перелік ключових компетентностей: уміння вчитись (навчальна), здоров'язберігаюча, громадянська, загальнокультурна, компетентність з інформаційних та комунікаційних технологій, соціальна, підприємницька [2]. Як пересвідчуємось, не останнє місце займає здоров'язберігаюча компетентність, в тому числі і для студентів мистецьких спеціальностей. Таким чином, виникає необхідність дати визначення поняттю «здоров'язберігаюча компетентність». Отже, – це інтегральна якість особистості, яка проявляється у загальній здатності та готовності до здоров'язберігаючої діяльності, що ґрунтується на інтеграції знань, умінь, навичок, ціннісних ставлень особистості, спрямованих на збереження фізичного, соціального, психічного та духовного здоров'я – свого та оточення [1; 87]. Навчальна діяльність студентів мистецьких спеціальностей (художньо-графічне відділення) є досить специфічною, оскільки переважну більшість часу студенти знаходяться в закритому приміщенні (в художніх майстернях); мають справу зі шкідливими для здоров'я розчинниками, олійними фарбами; мають велике

навантаження на зір, недостатню рухову активність тощо. Вважаємо, що пленер, як вид навчально-художньої практики студентів мистецьких спеціальностей є важливим елементом в системі їх професійної підготовки та творчого становлення. Пленерний вид практики цікавий тим, що студенти мають можливість проводити більше часу на свіжому повітрі – це сприяє виконанню завдань на більш творчому рівні, вони мають змогу самостійно обирати матеріали, сюжети етюдів, процес роботи проходить в невимушеній атмосфері, оскільки відкритий простір, природне освітлення та свіже повітря не переобтяжують студентів та більш позитивно впливають на їх загальний фізичний стан [3; 145].

Висновки. Отже, формування здоров'язберігаючої компетентності студентів загалом та студентів мистецьких спеціальностей зокрема є одним з пріоритетних напрямків сучасної освіти. Вважаємо, що успішним процес формування здоров'язберігаючої компетентності студентів мистецьких спеціальностей буде в разі збільшення кількості годин пленерних занять та організації виїзних пленерів.

Перелік використаної літератури:

1. Овчарук О. В. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи: Бібліотека з освітньої політики / О. В. Овчарук. – К.: «К.І.С.», 2004. – 112 с.
2. Оржеховська В. М. Концепція освіти «рівний – рівному» щодо здорового способу життя серед молоді України / В. М. Оржеховська, О. І. Пилипенко, Л. І. Андрущак. – К.: Навч.книга, 2002.
3. Ростовцев Н. Н. Методика преподавания изобразительного искусства в школе : Учебник для студентов худож.-граф. фак. пед. ин-тов / Н. Н. Ростовцев. – М.: Просвещение, 1980. – 232 с.

ФАКТОРИ РОЗВИТКУ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧИХ НАВИЧОК

*Шаповал Вікторія Юріївна,
м. Полтава*

*Пам'ятай! Життя є дар,
І той, хто його не цінує,
Цього дарунка не заслуговує.
Леонардо да Вінчі*

Анотація. У статті аналізуються поняття здоров'я та здорового способу життя, розглядаються фактори впливу на його формування. Розглядається тренінг як інтерактивний метод формування здоров'язберігаючих навичок.

Ключові слова: здоров'я, здоровий спосіб життя, формування здоров'язберігаючих навичок, тренінг.

Відомо, що найважливішими факторами формування здорового способу життя є освіта і просвіта в системі гігієнічних знань, навичок і умінь, спрямованих на збереження і зміцнення здоров'я. Знання, уміння та навички формуються в процесі впливу на людину на всьому протязі її росту й розвитку, протягом становлення її особистості й характеру. Тож світогляд, культура і спосіб життя людини залежить від різноманітних впливів, яких вона зазнає впродовж свого життя, починаючи з дитинства. Тому педагогічний вплив і виховання повинні мати на меті розробку та впровадження методів, спрямованих на закладення установки на здоровий спосіб життя, починаючи з дошкільних закладів освіти, продовжуючи в школах, ВУЗах та на виробництві.

В Україні науково-теоретична база актуальності проблеми підкріплена нормативно-правовими документами: законом України «Про освіту», «Про фізичну культуру і спорт», Державною національною програмою «Освіта» («Україна XXI століття»), Цільовою комплексною програмою «Фізичне виховання – здоров'я нації та Національною програмою «Діти України», Державним стандартом загальної середньої освіти, технологія інтерактивного навчання (Дж. Шерман, Г. Фріц, С. Ренегар, Дж. Фредерік, О. Пометун, Л. Пироженко).

Багатьма вченими розроблені як теоретичні, так і практичні основи виховання в підростаючого покоління, спрямовані на формування здорового способу життя. Починаючи з початку ХХ століття, можна визначити праці К. Ушинського, П. Юркевича, Г. Ващенко,